

ΑΜΕΡΟΛΗΠΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΟΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ.

Ἔτ. προπ. Συνδρ. Δρ. ν. ὁρ. 5. | Συντάκ. καὶ Ἐκδότης Ἰωάννης Ἀνταλλάς. με κάθε Ἐφημερ.
Γφ. ὁδ. «Σεβαστιανού» ἄρ. 1318 | Μ. Κ. Ρέσσης Δικηγόρος. ἢ καὶ Περιοδικὸν Σύγγραμμα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος συντάκτης καὶ ἐκδότης τοῦ παρόντος περιοδικοῦ διαδήλοι ὅτι με τὸ τεῦχος τοῦτο τελειώνει ἡ συνδρομὴ τοῦ ἔτους, διό καὶ προσκαλεῖ καὶ αὖθις τοὺς μὴ πληρώσαντας ἕως σήμερον τὴν συνδρομὴν τῶν νὰ σπεύσωσι νὰ τὴν πληρώσωσι οἱ μὲν τῆς Κερκύρας ἐντὸς δύο ἡμερῶν οἱ δὲ ἐκτὸς ἐντὸς δεκαπενθημέρου προθεσμίας ἀπὸ σήμερον, ἄλλως θελοῦσιν ὑποχρεωθεῖ εἰς τοῦτο ἀφεύκτως δικαστικῶς καὶ τὰ γεννηθησόμενα ἔξοδα θὰ ἐπιβαρύνωσιν αὐτοὺς.

Τοὺς δὲ συνδρομητὰς τοῦ δευτέρου ἔτους, ἢ τῶν ὁποίων συνδρομὴ ἀρχεται διὰ τοῦ ἐκδοθαισόμενου 13ου. τεύχους τοῦ παρόντος, ὡς δὲ καὶ τοὺς Κυρίου ἀνταποκριτὰς, γνωστοποιεῖ ὅτι διακόπτει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπὶ τινα χρόνον τὴν ἐκδοσὶν τοῦ ἐν λόγῳ περιοδικοῦ.

I. M. K. ΡΕΣΣΟΣ.

Η ΑΚΑΤΑΜΑΧΗΤΟΣ ΑΝΑΓΚΗ.

Ἄφ' ἧς ἡμέρας ὁ «Ἀμερόληπτος» εἶδεν τὸ φῶς καὶ ἀνεπέτασεν τὴν σημαίαν αὐτοῦ, οὐδεὶς θεβαίως παρεῖδεν ὅτι αὕτη φέρει γεγραμμένην ἐν αὐτῇ ἀνεξιτήλοις γράμμασιν, τὴν ἀμερόληπτον καὶ ἀνεξάρτητον καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως δικαίαν ἐπίκρισιν ὄλων τῶν κακῶς ἐχόντων, ὅπως, διὰ τῆς βασάνου ταύτης ἐπέλθη τὸ ἀγαθὸν καὶ ἡ παρ' ὄλων πεθουμένη καὶ ἐπιδιωκομένη βελτίωσις αὐτῶν. ὅθεν καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὑψηλόφρονος τούτου σκοποῦ οὐδέποτε χιτεδέχθη, ὡς ἡ πείρα τὸ ἀπέδειξεν νὰ κολακείῃ ἢ ὑπεκρύψῃ τὰς ἀτελείας καὶ ἐλλείψεις ὁποῦθεν αὐταὶ προέρχονται ἐξυπηρετῶν φατρίας καὶ κόμματα οὐδὲν ἄλλο ἐπιποθοῦντα καὶ ἐπιδιώκοντα ἢ τὴν πραγματοποίησιν τῶν φατριαστικῶν ἀρχῶν τῶν καὶ τὴν κατάληψιν, διὰ παντὸς τρόπου καὶ μέσου, τῆς ἐξουσίας, διὰ τῆς τοποθετήσεως ἐν αὐτῇ τῶν παθητικῶν ὀργάνων τῶν, χωρὶς οὔτε κἀν νὰ φαντασθῶσι, ἐν τῇ μέ-

θῃ τοῦ θριάμβου τῶν, ἐὰν τὰ παρ' αὐτῶν προτεινόμενα ἄτομα καὶ αἱ ἀρχαίων συνόδουσιν με τὸς κοινωνικὰς ἀνάγκας καὶ τὴν πολιτικὴν εὐημερίαν τῆς πατρίδος τῶν. Διὸ καὶ ἀπροκαλήπτως ἐστιγμάτισεν, ἐν δέοντι χρόνῳ, με τὰ ἀρμύζοντα καὶ ἰδιάζοντα χρώματα, τὴν οὐλότουρκον ἑλληνοφάγον πολιτικὴν τοῦ λιπολόγου, τυραννόφρονος, θεία δίκῃ, μηδενισθέντος σήμερον, ἀρνησιθρήσκου Ἰουδαίου Βενιαμίνου Ἰσραήλ ὃν ἡ δουλικὴ ἐξηπρέτης τῶν κωματικῶν θελήσεων καὶ ὀρέξεων τῶν τόριδων ἀνεβίβασαν ὡς τυφλὸν ὄργανον αὐτῶν εἰς τὴν προθυπουργικὴν ἔβραν τῆς Ἀγγλίας ὑπὸ τὸ ὄνομα Λορδ Βησκονφίλδ, ὅπως ὀπισθοδρομίση ἐκείθε τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν ἑλληνισμὸν προάγον τὴν τυραννίαν καὶ τουρκοκρατίαν ἵνα ἀτίμως καὶ ἀντελευθέρως, καρποθῇ τὴν μὴ ἐπιθύμουσαν οὔτε θελοῦσαν ὡς τὴν γεννέον καὶ πατριωτικωτάτην ἡμῶν Ἐπτάνησον ἀγγλικὴν προστασίαν ἑλληνικωτάτην Κύπρον καὶ προάξει τ' ἀνθελληνικὰ ὄνειρα καὶ σχέδια τῆς Αὐστρίας ὡς δέτην ἀπαρδειγμάτιστον ἀπρονοησίαν καὶ βλακειαν τῶν εἰσακουσάντων. εἰς τὰς δολεροτάτας εἰσηγήσεις αὐτοῦ, εὐπίστων ἀναπύρων πολιτικῶν ἡμῶν, ἐγκαταλείψαντες εἰς τὴν θέλησιν αὐτοῦ τὰς τύχας τοῦ Βασιλείου, καὶ κατόπιν ἑορτῆς, ἀφοῦ τὸ ἔργον τῆς διπλωματίας εἶχεν ἤδη ἐκπεραιωθεί καὶ δὲν ἀνεχετο πλέον ταραξίας καὶ πολέμους τείνοντας νὰ κλονήσωσιν ἐκ δευτέρου καὶ ἐν ἀκαταλλήλῳ ὥρᾳ τὰς βάσεις τῆς Ἀνατολικῆς Εἰρήνης, πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν εὐπίστων, νὰ δαπανήσωσι ἑκατομύρια τῶν ἑκατομυρίων δραχμῶν εἰς περιττὰς καὶ ἀσκόπους προμηθείας καὶ ἐξοπλίσεις, αἱ ὁποῖαι οὐδένα ἄλλον καρπὸν παρήγαγον ἢ νὰ πληρώσωσι χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου τὰ θαλάσσια τινῶν ἰδιωτῶν, ἐκκενοῦντες μέχρι πυθμένος τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους, καὶ ἐφέλκῃσωσι ἐφ' ἡμῶν τῶν φαντασσιοπλήκτων τὸν ἐμπαιγμὸν τῆς Εὐρώπης, βλέπουσα ἡμᾶς δεχομένους, μετὰ τσαυτὰς γελοίας φλυαρίας τὰ ἄδωρα δῶρα τῆς, τὰ ὁποῖα, ὡς περιῆλθον καὶ ἔχουσιν σήμερον τὰ

πράγματα αναγκαζόμεθα να τα παραδεχθώμεν, να μὴν ἄλλως μείνωμεν, ἐκτὸς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ἀξιοζώῳ ἔθνικῷ λαβυρίνῳ συμφερῶν καὶ βασάνων καὶ πρὸς κίλυψιν τῶν ἀσχημιῶν ἡμῶν καὶ βλαβῶν, καὶ εἰρηνικὴν τακτοποίησιν καὶ ἐπούλωσιν τῶν αἱμασύουσων οἰκονομικῶν ἡμῶν πληγῶν, αἵτινες ἀπαιτοῦσιν ἄοκνον φιλικὴν καὶ ἀδελφικὴν ἐνέργειαν καὶ οὐχὶ ψευδοδιπλωκτισμούς καὶ ἀλληλοπαιτιάσεις, ὅπλα ἴδια, πρὸς κίλυψιν τῆς ἀληθείας, τῶν ἀνάνδρων γυναικαρίων καὶ οὕτως ἀποδώσιν εἰς ἡμᾶς τὰ παθήματα μαθήματα διὰ τὸ μέλλον ἡμῶν.

Η ΑΒΕΑΤΗΡΙΑ.

Ὡς παρ' ὧν δικαλιπίζεται, πρὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου χηρεύουσιν πολυάριθμοι Ἐπισκοπαὶ τοῦ Βασιλείου ἡμῶν, χωρὶς, ἢ εὐθνομένη, εἰς τὴν ἀμετρον ἀναπλήρωσιν αὐτῶν, Ἰερά Σύνοδος, νὰ προῖη τὸ ἀτοπον καὶ ἀντιθρησκευτικὸν τοιαύτης ἐλλείψεως—Διὸ καὶ αναγκαζόμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ τῇ ὑπενημισώμεν τὸ ὑψηλὸν τοῦτο παθήκον τῆς, προσκαλοῦντες αὐτήν, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἱεροδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, εἰς τὴν ταχίστην ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ, ἄλλως θὰ ἀναγκασθώμεν νὰ ἐπανέλθωμεν ἐκ δευτέρου, ἀπὸ τοῦ περισπουδαίου τουτοῦ ἀντικειμένου.

NOMON EXOMEN KAI NOMON ΔΕΝ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝ.

Κατὰ τὸ ἀρθρ. 580 τῆς Πολ. Δικ. οὐδεὶς δύναται, ἐν Ἑλλάδι νὰ παρουσιασθῇ καὶ εἰσακουσθῇ ἐνώπιον τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων τοῦ Βασιλείου ἡμῶν ἐὰν δὲν ἔχει ἐγγράφους προτάσεις περιεχοῦσας τὰς ἀξιώσεις, τὰς ἐνστάσεις καὶ τὰ δικαιώματα καθαρῶς ἐκπεφρασμένα ἐν αὐταῖς, ἃς καὶ καθῆκον ἔχουσιν οἱ διάδικοι νὰ παραδίδωσι τῇ σχετικῇ γραμματεία τοῦ δικαστηρίου πρὸ 24 ὡρῶν τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεως αὐτῶν, ὅπως, κατὰ τὸ ἀρθρον 559 τῆς Πολ. Δικ. λαβῶσι γνῶσιν αὐτῶν καὶ τῶν δι' αὐτῶν προσαχθέντων ἐγγράφων. οἱ διάδικοι, οἱ πληρεξούσιοι δικηγόροι καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς, ὥστε πᾶς ἕκαστος ἐννοεῖ ὅτι ἡ γνῶσις καὶ μελέτη τῶν διαφορῶν αὐτῶν δικογραφῶν ἐκ μέρους τῶν Εἰσαγγελέων, εἶναι καθῆκον ἐπιβαλλόμενον αὐτοῖς παρὰ τοῦ νόμου (ἀρθ. 586 ἐδάφ. 2. Πολ. Δι) ὡς δὲ καὶ ἡ ἐπὶ ἀκροατηρίου παρέρσεις καὶ μετὰ τὴν ἐκπεραίωσιν τῶν συζητήσεων γνωμοδοτήσεις αὐτῶν ἐπὶ μιᾷ ἐκάστης ὑποθέσεως χωριστὰ κατὰ τὰ ἀρθρ. 581 ἐδάφ.

2. Πολ. Δικ. καὶ 91 τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, ὅπερ, μὴ γενόμενου, ἐπιφέρει κατὰ τὸν νόμον, λογὸν ἀναίρεσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄλλ' εἰς τὸ πείσμα τῆς ἀθηντίας τοῦ καθαροῦ νόμου ἢ ἀθαιρεσία καὶ ἢ παρανομία τῆς πρακτικῆς τῶν δικαστηρίων παρεδέχθη, οὔτε οἱ Εἰσαγγελεῖς νὰ λαμβάνωσιν ἐν τῇ γραμματεία, γνῶσιν τῶν δικογραφῶν, οὔτε νὰ παρέρσονται εἰς τὰς δημοσίας συνεδριάσεις καὶ νὰ γνωμοδοτῶσι μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐυδικοτῆς γενομένων ἀγορεύσεων, ἐπαρκουμένη εἰς τὴν γελοῖαν, τυπικὴν ἐμφάνισιν τῶν πληρεξουσίων δικηγόρων ἐνώπιον τῶν ἀκροαζομένων δικαστηρίων καὶ ἀπλὴν παράδοσιν τῶν προτάσεων αὐτῶν μετὰ τὴν προφορικὴν δῆλωσιν ὅτι αναφέρονται εἰς αὐτάς, μεθ' ὃ ὁ ἀναπληρῶν δικηγόρος ἐκ τοῦ προχείρου τον ἀπόντα Εἰσαγγελέα ἐκφωνεῖ καὶ «ἐγὼ ἀναφέρωμαι εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου σας».

Ἐπειδὴ ἡ παράνομος αὕτη, πρακτικὴ καὶ πορεία τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων, βλαβερὰ ἀποβαίνει τοῖς δικίκοις, διότι Εἰσαγγελεὺς μὴ εἰσακουόμενος εἰς τὴν ἐννομον ἀνάπτυξιν τῶν διαμφισθητομένων δικαιωμάτων καὶ τὴν ὀληθῆ ἐρμηνείαν καὶ ἐννοίαν τοῦ νόμου, ζημιοὶ τὰ συμφέροντα αὐτῶν, πολὺ δὲ μᾶλλον, ἐνῶ, ὡς εἶρηται, ἐν γίνεσθαι ἐνώπιον τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων, προφορικαὶ συζητήσεις ἵνα ἐξ' αὐτῶν καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀγορεύσεων τῶν Εἰσαγγελέων φωτισθῶσιν, περὶ τῆς διαμφισθητομένης ὑποθέσεως ἅπαντα τὰ μέλη τὰ ἀποτελοῦντα τὸ δικαστήριον, τὰ ὁποῖα καὶ ἀπερχόμενα, διαλυμένης τῆς συνεδριάσεως, ὡς μηδὲν ἀκροασθέντα καὶ οὐδαμῶς μελετῶντα ἀκολουθῶς, κατ' ἴδιαν τὰς οὕτως ἐκδικασθείσας ὑποθέσεις τῶν πολιτῶν, ἐπαρκουμένα μετὰ παρέρσειν 15 ἢ 30 ἡμερῶν ἢ καὶ ἐνίοτε ἐξ μηνῶν νὰ φωτισθῶσιν ἐν συμβουλίῳ παρὰ τοῦ Εἰσαγγελετοῦ δικαστοῦ ὅστις καὶ μελετᾷ καὶ φωτίζει τοὺς διασκεπτομένους συναδέλφους του, εἵτινες μὴ ἔχοντες λογὸν νὰ ἀμφιβάλλωσιν περὶ τῆς εἰλικρινοῦς ἐξιστορήσεως αὐτοῦ καὶ τῆς ἐλλείψεως, χρόνου νὰ μελετήσωσιν καὶ αὐτοὶ κατ' ἴδιαν τὴν ἀγνωσομένην δικογραφίαν περιορίζονται σχεδὸν πάντοτε νὰ παραδέχονται τὴν γνῶμην αὐτοῦ ὡς ἔλλογον βάσιμον, καὶ καταπειστικὴν καὶ οὕτως ἐκδικάζονται αἱ δίκαι, καθισταμένων τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων μονομελῶν.

Ἐπειδὴ τοιαῦται φριχοφόροι, ἐπιζήμιοι παρανομίαι δεόν νὰ παύσωσιν διὰ παντός ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν δικαστηρίων πρὸς ἐννομον ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν φρονούμεν ὅτι ὁ Κύριος Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

δρῆλεια δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ πρὸς ὅλους τοὺς Εἰσαγγελεῖς τοῦ Βασιλείου ἀπευθυνομένης νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ σύμφωνα μετὰ τὸν νόμον νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν τῶν δικογραφῶν, παρέρσει οἱ εἰς τὰς δημοσίας ἀκροάσεις καὶ γνωμοδοτοῦντες ἐπὶ τῶν συζητηθειῶν δικῶν, τοὺς δὲ Κυρίους Προέδρους νὰ μὴν ἀνέχονται τοῦ λοιποῦ τυπικὴν προσαγωγήν προτάσεων ἄνευ συζητήσεως καὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ Εἰσαγγελέως, καὶ τέλος νὰ προετοιμάσῃ καὶ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον δυνάμει τοῦ ὁποῖου ὑποχρεωτικῶς μετὰ τὴν συζήτησιν τῶν ὑποθέσεων νὰ πέμπονται ἐναλλάξ τὰ συζητηθέντα δικόγραφα πρὸς ὅλα τὰ λαβόντα μέρος εἰς τὴν συνεδρίασιν μέλη τοῦ δικαστηρίου ἵνα τὰ μελετήσωσιν κατ' ἴδιαν καὶ ἀκολουθῶς ἐν ἀλανθῶσῳ γνῶσει τοῦ περιεχομένου αὐτῶν φέρωσιν ἐν συμβουλίῳ περωτισμένην γνώμην πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῶν καὶ οὕτως ἐκλείψωσι τὰ φριχοφόρα ἐπιζήμια ἐνεῖνα λάθη τὰ ὁποῖα πολλὰκις ἀμαύρωσαν τὴν ὑπόληψιν τῶν πολυμελῶν Δικαστηρίων ἐκδίδοντα προδικαστικὰς ἀποφάσεις πρὸς προσαγωγήν οὐσιωδῶν Ἐγγράφων ἅτινα ἤδη εἶχον προσαχθῆ καὶ ὑπῆρχον εἰς τὸ ἀνεξετάσῳ ἐκδικασθῆν δικόγραφον. !!!

Ο ΕΜΗΛΓΜΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ.

Ὁ Νομοθέτης κατὰ τὴν ἀληθῆ καὶ ἀκριβῆ ἔρμηνείαν τοῦ Ποινικοῦ ἡμῶν νόμου, διὰ τῆς ἀνακοπῆς ἠνώθησεν, ὡς πᾶς ἐχέφρων τὸ ἐννοεῖ ἐκ πρώτης ὄψεως, νὰ χορηγήσῃ δικαίωμα ὑπερασπίσεως τῷ μὴ δυνηθέντι, ἐνεκα ἀνυπερβλήτων καὶ ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως τοῦ λόγων, κατηγορουμένῳ, νὰ προσέλθῃ καὶ ὑπερασπισθῆ νομίμως, κατὰ τῆσκατ' αὐτοῦ ἐγερθείσης καὶ δικασθείσης ἐρήμην κατηγορίας του, οὐχὶ δὲ ποτὲ ὁμως νὰ προστατεύσῃ ἀνηθίκως καὶ παρανόμως δι' αὐτῆς, τὸ ἀθαίρετον καὶ τὴν στρεψοδικεῖαν, πρὸς ὄφελος τοῦ κατηγορουμένου καὶ ἀνεπανόρθωτον βλάβην τῆς κοινωνίας, ὡς αὐτῶς παρανόμως παρεδέχθη ἡ πρακτικὴ τῶν ποινικῶν ἡμῶν δικαστηρίων πρὸς φανερόν ἐμπαιγμὸν τοῦ νόμου καὶ ἄδικον καὶ βλαβεράν σπατάλην τοῦ δημοσίου πλοῦτου! Ἐρωτῶντες οἱ πρόεδροι τῶν Πλημμελειοδικῶν τοὺς κατηγορουμένους ἢ τοὺς πληρεξουσίου δικηγόρους αὐτῶν, προτοῦ ἀρχίσῃ ἡ κατ' αὐτῶν ποινικὴ δίκη, ἐὰν θέλωσι νὰ ἢ οὐχὶ νὰ παρασταθῶσι ἐν αὐτῇ ὡς ὑπόδικοι, καὶ ἐὰν δηλώσωσι οὐχὶ νὰ μένωσι ἀφρόντιστοι ἐν ἀνέσει τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διασχεδάζοντες ἀκροόμενοι τὰς κατ' αὐτῶν ἀπαγγελλομένας ποιν. κατηγορίας καὶ τὰς ἐξε-

τάσεις καὶ καταθέσεις τῶν, πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν προτεινομένων μαρτύρων καὶ τὰς κατ' αὐτῶν ἀπαγγελλομένας ἐρήμην ἀποφάσεις, καὶ εἶτα, μετὰ παρέλευσιν, Κύριος εἶδεν, πόσων μηνῶν καὶ χρόνων, ἀφοῦ τέλος τοῖς ἐπιδοθῶσι αἱ ἐρήμην καταδικάσαι αὐτοὺς ποιν. ἀποφάσεις καὶ ἐξέλιπον ἐνεκεν τῆς πολυχρονιότητος ἢ ἐκ θανάτου ἢ ἐξ' ἀποδημίας ἢ ἐξ' ἄλλης αἰτίας οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας καὶ ἐνεχοποιητικαὶ ἐν γένει ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις νὰ ἀνακόπτωσιν αὐτάς, ὅπως τῇ βάσει διδθεν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ψευδομαρτύρων, ἐκλαμβανόμενων ἐξ' ἀνυπερβλήτου ἀναγκῆς ὡς ἀληθῶς μαρτυρούντων ἐν ἐλλείψει τῆς ἀρεύκτου συμπαραβολῆς καὶ διαψεύσεως αὐτῶν μετὰ τῶν τῆς κατηγορίας, δυνηθῶσι νὰ ἀλλοιώσωσι τὰ γεγονότα περιστανοντες τὰ πράγματα ὑπὸ ἀλλοίαν καὶ ὅπως νέαν. καὶ ἐπωφελῆ αὐτοῖς ἐποψίν, καὶ οὕτως τυχῶσιν ἢ τῆς καθ' ὁλοκλήριαν ἀκυρώσεως τῆς κατ' αὐτῶν ἐκδοθείσης καὶ ἐπιδοθείσης ποιν. ἀποφάσεως ἢ τῆς οὐσιωδεστάτης τροπολογίας αὐτῆς διὰ τῆς ἀλλοίας χαρακτηρισσεως τῆς πράξεως καὶ τοῦ κατὰ συνέπειαν διαφοροῦ μετροῦ τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς— Διὸ καὶ παραδόξως, ἀναξιοπρεπῶς καὶ ἀξιογελάστως βλέπομεν σχεδὸν ἀνὰ ἐβδομάδα καταδικαζομένους ἐρήμην πολιτας τινὰς εἰς ἐξάμηνον, ἔττειαν; διετή καὶ τριετῆ φυλάκισιν, ν' ἀνακόπτωσιν τὰς κατ' αὐτῶν ἀποφάσεις καὶ δικαζομένους κατ' ἀντιμωλίαν ἢ νὰ ἀθωοῦνται ἢ νὰ καταδικάζονται εἰς πρόστιμον ἢ τέλος εἰς ὀλιγοήμερον φυλάκισιν καὶ αναγκαζόμεθα πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἀτόπου τουτοῦ νὰ ἐπικαλεσθώμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ἀρμοδίου Κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὅπως ἀφ' ἐνὸς μὲν δώσῃ δι' ἐγκυκλίου του τὰς δεδύσας ἐν προκειμένῳ ὁδηγίας εἰς τε τοὺς Κυρίους Κυρίους Εἰσαγγελεῖς καὶ Προέδρους τῶν Πλημμελειοδικῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ προετοιμάσῃ καὶ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν νόμον περιορίζοντα εἰς ἐξαιρετικὰς μόνον τινὰς περιστάσεις τὴν χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνακοπῆς ὅπως οὕτως πάυση ἢ ἐξευτελίζουσα τὴν δικαστικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ ζημιούσα τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους. ἀκατανόμαστος αὕτη ἀδικία καὶ παρανομία.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ. Ὑπὲρ τοῦ δημοσίου καθιερωθεῖσα διὰ τοῦ 69 ἀρθρου τοῦ περὶ λογιστικῶν τοῦ Κράτους Νόμου, ἀφορᾷ πᾶν χρέος δημοσίου, ἐὰν τοῦτο δι' ἔλλειψιν ἀποχώσεως δικαιολογήσεως ἐν ἀνεγνωρίσῃ; δὲν διετάχθη ἢ

πληρωμή αὐτοῦ, καὶ δὲν ἐπληρώθη ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς γρίσεως, γενικῶς καὶ διὰ τεῦτο ἀφορᾷ οὐ μόνον ἐκκαθαρισμένα καὶ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους συμπεριλαμβανόμενα δημόσια χρέη ὡς διατείνεται ὁ ἀναρρεσιων, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἄλλο χρέος ἐξ οἰασ- δήποτε αἰτίας παρηχθὲν κατὰ τὸ ἔτος τεῦτο, ἀκόμη καὶ ἀνεκκαθαρίστα καὶ ὑπὸ τοῦ προϋπο- λογισμοῦ μὴ προβλεπόμενα, τὸ δὲ ἄρθρ 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου οὐ μόνον δὲν φέρει ἐναντίαν ἐρ- μηνείαν ἀλλὰ καὶ τὴν ὑποστηρίζει. Ἐξαιρέσει τῶν παρὰ τοῦ 70 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀ- προβλεπόμενων διὰ τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπλη- ρώθησαν ἐντὸς τῆς προαίωρισμένης προθεσμίας δι' ἐμπόδια προελθόντα ἐκ μέρους τῶν Ἀρχῶν ἢ ἀνεβλήθη ἢ πληρωμὴ ἐνεκα ἀρξαμένης οἰκῆς, κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τὰς περιεχομένας ἐν τῷ ἄρθρ. 156, ἐδάφ. 1 τῆς Πολ. Δικονομίας, καθ' ὃ ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀγωγῆς διακόπτει τὴν παραγραφὴν ἐως οὗ δὲν ἀπορριφθῆ αὕτη, ἄλλως κατὰ τὸ ἄρθρ. 156 ἐδάφ. 1 εἴαν ἀπορριφθῆ ἢ κατὰ τύπους ἢ κατ' οὐσίαν κατὰ σημαίνουσιν αἰ- λέξεις ἀποράδεκτος καὶ ἀνυποστήρικτος τότε ἀνίκανος εἶναι νὰ διακώψη τὴν παραγραφὴν κατὰ ἀπερίνατο ὁ Ἀρειὸς Πάγος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 38 1880 ἀποφάσεώς του.

ΚΟΙΤΗ. Ἐγκαταλειπομένη παρὰ ποταμοῦ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ βωμαιοῦ καὶ βυζαντινοῦ δικαίου ἀνήκει εἰς τοὺς ἰδιοκτητὰς τῆς πρᾶ- κειμένης ὄχθης αὐτοῦ, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς ἰδιοκτησίας τῶν, κατὰ μήκος τῆς ὄχθης, καὶ καθ' ὅσον προσεγγίζει εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν ἑτέραν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ ἐκ τῆς κατὰ μέσον αὐτῆς, τῆς κλίτης, δηλονότι, διερχομένης γραμ- μῆς τὰ αὐτὰ δὲ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν σχηματιζομένων ἐν τοῖς ποταμοῖς νήσων· ἐξαι- ρεσιν δὲ τούτων π. ιεῖ ὅτε, τοῦ ποταμοῦ συνε- χῶς μεταβάλλοντος βεῖθρον, ἡ μνήμη τῆς ἰ- διοκτησίας τῆς τελευταίου ἐγκαταληφθείσης κλίτης σώζεται, καθ' ἣν περίπτωση ἐρίζει ὅτι αὕτη ἀνήκει εἰς τοὺς παλαιούς αὐτῆς ἰδιοκτη- τὰς ἄρθρ. 7, ἐδάφ. 3 καὶ 5. Πανδεκτῶν καὶ 6 ἐδάφ. 4 καὶ 6 Βασιλικῶν. Τούτων δ' ἐναντία δὲν ὤρισεν ὁ περὶ διακοίσεως κτημάτων Νόμος τῆς 21 Ἰουνίου 1873 ἐκτὸς τοῦ ὅτι διακράτη- σεν διὰ τοῦ 15 ἄρθρου αὐτοῦ ὅτι ὡς πρὸς τὰς κοιτάς καὶ τὰς ὄχθας τῶν δυναμένων νὰ κα- τασταθῶσι πλευστῆ ποταμοὶ εἶναι κτήματα δημόσια. Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 40 1880 ἀπόφα- σιν Ἀρειοῦ Πάγου.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ. Δὲν εἶναι ὑπόχρεον κατὰ τὴν ὑπ' ἀρθ. 42 τοῦ 1880 ἀπόφασιν τοῦ Ἀρειοῦ Πάγου καὶ τὸ ἄρθρ. 22 τοῦ ΓΝΖ' νόμου νὰ πα- ραχωρήσῃ, κατ' ἐκτίμησιν εἰς τοὺς κατόχους

ἔθνικων οἰκοπέδων τῆς πόλεως Πατρῶν καὶ ἐ- πομένως οὕτε ἐ. α. γ. μένον πρὸς τούτο εἶναι.

— ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ. Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 42 τοῦ 1880 ἀπόφασιν τοῦ Ἀρειοῦ Πάγου ἐφεί- λεται πάντοτε ἀνεξαρτήτως τοῦ ζητήματος τῆς καλῆς ἢ κακῆς πίστεως ἐκ μέρους τοῦ ἀδυνα- τεύοντος νὰ ἐκπληρώσῃ ὑποχρέωσιν ἣν αὐτὸς ἀνεδέχθη διὰ συναλλαγματος, ἀπεραλάκτως ὡς ἐπὶ μισθώσεως ὁ ἐκμισθωτῆς ὅστις ἀδυνατεῖ νὰ παράσχῃ τὸ μισθωθὲν ἢ νὰ διατηρήσῃ τὸν μισθωτὴν εἰς τὴν κατοικίαν καὶ χρῆσιν τοῦ μι- σθωθέντος κτήματος Ν. μ. 7 καὶ κεφ. 22 καὶ Νόμος 60, κεφ. 31, ἐδάφ. 2 Πανδεκτῶν.

— Ο ΔΙΑΤΕΙΝΟΜΕΝΟΣ. Ὅτι ὁ ὑπογράφας ἐν τινι ἐπιδοτηρίῳ ταχοκολλησεως ἐικογράφου ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ γείτονος δὲν εἶναι πρᾶ- γματι γείτων, ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδείξῃ τὸν ἰσ- χυρισμὸν τοῦ τούτου, καθόσον ὑπάρχει τεκμή- ριον ὑπὲρ τοῦ κύριου τοῦ ἐπιδοτηρίου. Καθὰ εδίδακεν ὁ Ἀρειὸς Πάγος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 47 τοῦ 1880 ἀποφάσεώς του.

— Ἡ περὶ τὴν ἔ. λειψιν κυριολεξίας ἐν τῇ αἰτήσει ἀναίρεσεως καθ' ἣν ζητεῖται ἡ ἐξαφά- νισις καὶ οὐχὶ ἡ ἀναίρεσις τῆς ἀποφάσεως δὲν καθίσταται τὴν αἰτήσιν ἄκυρον. Οὕτως ἀποφαί- νεται ἡ ὑπ' ἀριθ. 46 τοῦ 1880 ἀπόφασιν τοῦ Ἀρειοῦ Πάγου.

— Ἡ κατὰ τὴν συζήτησιν ὑπεβαλλομένη πρὸς τὸ δικαστήριον τῆς οὐσίας αἰτήσις περὶ ἀνακλίσεως τῶν προηγούμενων ἀποφάσεων τοῦ ἀποτελεῖ ἐνστασιν ἀναβλήτικῆν, καὶ ἐπομένως δὲν δύναται τὸ δικαστήριον νὰ θεωρήσῃ τὸν τὴν ἐνστασιν ταύτην ὑποβαλόντα ὡς κατ' ἀντιμω- λίαν δικαζόμενον, εἴαν οὗτος δηλώσῃ, ὅτι ἀ- περριπτομένης τῆς ἐνστάσεως ταύτης, ἐπιθυμεῖ νὰ δικασθῆ ἐρήμην ὡς ἀπεφάνθη ὁ Ἀρειὸς Πά- γος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 51, τοῦ 1880 ἀποφάσεώς του.

— Ὁ τριτοεγγυητῆς γραμματείου ἔμπορι- κοῦ εὐθύνεται εἰς πληρωμὴν, καὶ ἂν δὲν ἐγέ- νετο ἐμπροθέσμως ἡ διαμαρτύρησις ἐπὶ μὴ πλη- ρωμῆ, διότι ὁ τριτοεγγυητῆς τοῦ πληρωτοῦ ὑ- πέχει οἷας εὐθύνας καὶ ὁ πληρωτής. Καθὰ ἀ- πεφάνθη ὁ Ἀρειὸς Πάγος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 52 τοῦ 1880 ἀποφάσεώς του.

— Ἡ ἐσφαλμένη γνωστοποίησις τῶν ἐπαγ- γελμάτων τῶν μορτύρων μὴ προκυπούσης ἀμ- φισβητήσεως τῆς ταυτότητος αὐτῶν δὲν καθι- στᾷ τὴν γνωστοποίησιν ἄκυρον ὡς ὁ Ἀρειὸς Πάγος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 54 ἀποφάσεώς του διε- κράτησεν.

— ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ. Ἡ τῷ ἀντιδίκῳ γνωστο- ποιήσις τοῦ καταλόγου τῶν μαρτύρων κατὰ τὰ ἄρθρ. 312 καὶ 310 ἐδάφ. 2 τῆς Πολ. Δικο-

νομίας πρέπει νὰ γίνηται 24 τοὐλάχιστον ὧρας πρὸ τῆς ὠρισμένης εἰς ἐξέτασιν αὐτῶν ἡμέρας.

Ἐνταῦθεν, δὲ ἐπιτεταί ὅτι ἡ ἡμέρα καθ' ἣν πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ μάρτυρες δὲν δύ- ναται νὰ ὑπολογισθῆ εἰς τὰς 24 ὧρας διότι ἀφοῦ ὁ νόμος θέλει αἰ 24 ὧραι νὰ ᾖται πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξετάσεως δὲν δύναται ἀναγ- καίως ἡ ἡμέρα αὕτη νὰ συμπεριληφθῆ οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον εἰς τὴν τῶν 24 ὡρῶν προθε- σμίαν, ἀπόφασ. Ἀρειοῦ Πάγου, ἀριθ. 345 τοῦ 1865.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Ὁ διδάσκαλος οὗτος κληρικὸς τῆς Ἀνατολικῆς ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, γόνος εὐπαιδίδου οἰκογενείας, ἐγενήθη ἐν Κερκίρᾳ τὸ ἔτος 1766, τὸ δὲ κοσμηκὸν τοῦ ὄνομα ἦεν Νικόλαος. Διδάχθη: τὰ ἐγκύκλια μα- θήματα ἐν τῇ πατρίδι του ὑπὸ τοῦ διδασκάλου Κα- βὰδία, μετέβη πρὸς τελεωπύργιον τῶν σπουδῶν του εἰς Ἴταλίαν, ὅπου ἐπέδωκεν ἰδίᾳ εἰς τὴν σπουδὴν τῶν μαθηματικῶν.

Ἐπανακτιμῶς ἐν τῇ πατρίδι του Κερκίρᾳ τὸ 1766, τὸ 1762 ἐχειροτονήθη ἱερομόναχος καὶ ὀνομάσθη Νι- κηφόρος, διωρίσθη καθηγητῆς τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἐν- ταυτῷ ἱεροκλήρῳ τῆς πόλεως.

Κιτόπιν μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου καὶ διορίσθη ἱεροκλήρῳ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, εἰς ἣς ἔ- σπλῆθεν εἰς Ἰάσον τῆς Μολδαβίας καὶ Δεψίφιν κατὰ τὸ ἔτος 1765 πρὸς ἐκδόσιν τῶν συγγραμμάτων του καὶ περαιτέρω σπουδῆν. Τὸ 1779 ἐξελέγη ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἑλλήνων Μητροπολιτῆς Φιλαδέλφειας, ἀλλὰ μὴ δεχθεὶς τὸ ἀξίωμα τὸ 1779 κατὰ πρόσκλησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πᾶσιν τῶν Ῥωσιῶν διωρίσθη Ἀρχιε-πίσκοπος Σλαβονίου καὶ Κερσόνος καὶ ἀκολούθως Ἀρ- χιεπίσκοπος Ἀστραχάνου καὶ Σταυροπόλεως. Ἀλλὰ τέλος παρετήθει τῆς θέσεως του μετέβη εἰς Μόσχαν ὅπου καὶ διήνυσε τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου του μονάζων καὶ συγγράφων θρησκευτικὰ ψυχροφιλῆ συγγράμματα, κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι αἰ κατὰ κυριακῶν ἡμικαὶ ἠμικαὶ ἀναγιγνωσκόμενα ἐν ταῖς ἀγίαις τῶν Ὁσθωδό- ξων Ἐκκλησίαις καὶ αἰ Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων μέχρι τοῦ 1800, ὅτε καὶ ἐκλήθη εἰς τὴν αἰώνιον ἀ- τάκην.

ΠΕΡΙ ΘΑΒΩΡΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ὑπὸ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΜΟΥΤΣΟΥ.

Τὸ Θαβώριον ὄρος, τὸ καὶ Ἰταβῆριον παρὰ τῷ Ὀ- σπῆ, (ε. ι) ὑπάρχει ἐπιστομώτατον ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἱστορίᾳ. Ἀπέχει δὲ δύο πού ὡρας τοῦ Νεζιζρέτ, καὶ ὑψοῦ- ται ἐν μέσῳ τῆς Γαλιλαίας στοργγύλον, μεμονωμένον καὶ μονοκόφυρον εἰς σχῆμα κώνου, τὴν κορυφὴν ἀπο- κεικομένον. Καὶ σύγκειται μὲν ἐκ τιτανώδους λίθου,

ὑπάρχει δὲ περίφυτον καὶ δένδρον δρυὸς καὶ ἑλάτης πιστακῆς συνεκτισμένον ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ ἐπιπλατώνεται ἐ. ὠρειδὲς ὄρυπέδιον, ἔχον ἡμισείας ὧρας περίμετρον, ἐφ' οὗ ἰστάμενός τις ἐντροφῆ εἰς λαμπρὰν καὶ ἡδίστην θέαν, δὴκούσων μέχρι τῶν ἀπατάτων. Ὁ Κέρμελος, ἡ μεσόγειος θάλασσα, τὸ Ἀερμόν, ἡ λίμνη τῆς Τιβεριάδος, αἱ πεδιάδες τῆς Αὐρανίτιδος, τὰ πέλας τοῦ Ἰορδάνου ἰψιλά ὄρη τῆς Βαβυλῆ καὶ Γαλαδίας, ἡ τερπνοτάτη καὶ πάμορφος πεδιάς Ἰσραὴλ, πάντα ταῦ- τα ζωγραφικώτατα περιελαίμενα κίχλω, παρέ- χουσιν εἰς τὸν θεατὴν ἀποψὴν μαγευτικωτάτην. « Ἀν ὑπάρχει τι ὠρεῖον ἐν τῇ φύσει, λέγει εἰς περιηγητῆς, τούτο ἐστὶ τὸ Θαβώριον ὄρος. Κεῖ τοι πολλὰς ὄρεινὰς χῶρας διέβλῃον περιηγουμένως, ἀλλ' οὐδ' αὐτὸ ἄλλοθι εὐ- ρὸν ὄρος οὕτω τερπνὸν καθ' ἐνυτὸ, καὶ δι' ἣν παρέχει ἀπαράμιλλον θέαν τοσούτον ἐπιχάρει. » Καθὼς ὁ χρυ- σὸς ἐν ταῖς μεταλλοῖς, γράφει ἄλλος περιηγητῆς, οὕ- τω καὶ τὸ Θαβώριον ὑπάρχει τὸ ὠραιότατον πάντων τῶν ὄρειν τῆς γῆς. Οὐρανοῖσι πρὸς τὴν σταγόνα ἐκείνην τῆς δρόσου, ἥτις ἐπὶ φύλλου βρύου ἐσταγμένη, καθα- ρῶς ἀντανάκτῃ τὸν κυκλῶν οὐρανὸν καὶ τὴν ἀκίαν τοῦ οὐλοῦ. » Ἀλλὰ καὶ ὁ ἡμέτερος Φωκᾶς, ὃ ἐν ἔτει 1185 τοῦ ἱεροῦ, τόπους περιηγηθείς, μετ' ἐνθουσιασ- μοῦ περιγράφει καὶ τὸ ὄρος τοῦτο. « Τὸ Θαβώριον ὄρος λέγει, ὃ ἐπίγειος οὐρανός, τὸ τῆς ψυχῆς ἀγαλλί- λειμα καὶ οφθαλμῶν ὀσθωδῶν ἀνθρώπων ἐντοφῆμα καὶ γὰρ θεῖα τις χεῖρ ἐπισκιάζουσα τῷ ὄρει πρόστα- σεν, ὃ καὶ χροὴν ἀποπνέει πνευματικῆν. »

Τὸ ὄρος τοῦ ὄρους τούτου κατὰ μὲν τὸν Ἰωσήφον ἀναίεται εἰς 30 στάδια, κατὰ δὲ τοὺς νεωτέρους εἰς 1748 πόδας τῶν Παρισίων ἀναβαίνει δὲ τις ἐκ τῆς ὑπορείας ἄχρῃ τῆς κορυφῆς ἐν διαστήματι μίαις ὄραις. Καὶ μέχρι μὲν τῶν μέσων τοῦ ὄρους ἀναβαίνει τις καὶ ἑπιππος, ἀλλ' ἐνταῦθεν μέχρι τῆς κορυφῆς ἡ ὁδὸς ἀπο- βαίνει δυσχεσετέρα διὰ τὸ ἀνώμαλον καὶ κρημνώδες.

Τὸ ὄρος τοῦτο κείμενον ἐν ταῖς ὄραις Ἰσάχαρ καὶ Ζαβουλών (1), κατέστη ἐπίσημον ἐκ τῆς ἐποχῆς ἧδη τῶν Κριτῶν, ὅτι ὁ Βαράκ μετὰ δέκα χιλιάδων ἀνδρῶν ἐκ τοῦ ὄρους τούτου ἐξουμίσθη, κατετρόπασε τὸν Σι- σάρα (2). Ἐνταῦθα ὁ Ζαβὲ καὶ Ζαβὲ καὶ Σολομᾶν ἀπέκτεινα τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Γεδεὼν (3). Ὁ δὲ προφητὰν εἶπε δὴλώσῃ τὴν ἀγγελοφιλῆ ἀπάσῃ τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελί- ας, τοῦ Θαβῶρ μόνον καὶ τοῦ Ἐρουὶν ἐμνημόνευσε, θεοσεπίως ἀνακράζας. « Θαβῶρ καὶ Ἐρμὲν ἐν τῷ ὄνο- ματί σου ἀγαλλιάσονται » (4). Τὸ ἅγιον τοῦτο ὄρος, καὶ τοι οὐδ' αὐτὸ τῆς Νέας Διαθήκης ὀνομαστὶ ἀναφῆ- ρεται, ἐξ ὁμορφῶν ὅμως καὶ σταθερᾶς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, ἀνωθεν ἐκ τῶν ἀρχαίων αἰώνων ἄχρις ἡ- μῶν κατιούσης, θεωρεῖται ὡς αὐτὸ ἐκεῖνο, ἐφ' οὗ ἐγέ-

(1) Εὐσεβ. Περὶ τοπικῶν ὀνομάτων ἐν λ. Θαβῶρ. « Θαβῶρ ὄρειον Ζαβουλών ἔστι δὲ ὄρος ἐν τῇ πεδιάδι κείμενον ἀπὸ σημείων ἑ. Διοκαιοσερίας κατ' ἀνατολάς. Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὄρειον ἦν φυλῆς Ἰσάχαρ καὶ Νεφθ- ταλείμ. » (2) Κριτ. δ'. 6. 12. (3) Κριτ. ἡ. 18. (4) Ψαλμ. πη. 12.

αυτά ή άγία του Σωτήρος ήμών Μεταμόρφωσις (5). Της θείας ταύτης μεγαλειότητος έπόπτης γενόμενος και ή μακάριος Πέτρος μετά πολλής τής παρηρησίας έγραψε προς τους πιστούς: «Ού γάρ σεσοφισμένοι μύθους εξακολουθήσαντες, έγνώρισamen ύμιν την του Κυρίου ήμών Ίησου Χριστού δύναμιν και παρουσίαν, άλλ' έπόπται γενηθέντες τής εκείνου μεγαλειότητος: λαβών γάρ παρά Θεού πατρός τιμήν και δόξαν, φωνή; ένωχθείσας αυτώ τοιάς δε υπό τής μεγαλοπρεπούς δόξης. Ουτός έστιν ή υίός μου ή άγαπητός ήν έγώ εδίδόκησα. Και ταύτην την φωνήν ήμεις ήκούσαμεν εξ ουρανού ένεχθείσαν, τών αυτώ όντες εν τώ όρει τώ άγίω β. Πέτρ. α, 46—19.

Τό όρος τούτο, ως ύψηλόν και εξ ένός μόνον μέρους προσβατόν, έχορήσιμεν και ως φρούριον έν καιρώ πολέμων. Ούτως ή Ιώσηπος ιστορεί, ότι έν τοίς κατά Θεοσεπσιανού πολέμοις των Έβραίων περιτειχίσας αυτώς κύκλω τήν κορυφήν του όρους, έθετο έν αυτώ φρουράν. Μετά δε ταύτα περι τας άρχάς τής τεταρτης εκατονταετηρίδος ή μήτηρ του Μ. Κωνσταντίνου ή μιν Έλένη έστειλεν επί τής κορυφής του όρους μίαν έκκλησίαν εις τιμήν των ένδόξων Αποστόλων Πέτρου, Παύλου, και Ιωαννου, ως ιστορεί Νικηφόρος ή Κάλαιστος (Νικηφ. Έκκλησι. Ιστορ. ή. 30.) Κατά δε τόν έσπαν αιδών μνημονεύονται τρεις έκκλησίαι, επί τής άγιας ταύτης κορυφής; άνεγνηρομένα Μετά μίαν δε εκατονταετηρίδα (περι το 696) εύρίσκομεν επ' αυτής; πλην των τριών έκκλησιών και μίαν μεγάλην Μονήν, υπό του Σωτήτου μοναχού Αδαμάντου ιστορούμενην. Ανηγήθη δε αυτη εις τιμήν του προφήτου Ηλιού, ως γίνεται δθλον και εκ του Βιλλέμου επισκόπου Τύρου, επί των Σταυροφόρων άναβάσαντος, όστις βρωτός μνημονεύει ένός Μοναστηρίου του προφήτου Ηλιού, υπό

(5) Μαρ. ιζ', 1-13. Μάρ. 2-13 Λουκ. 9, 29-36. Είς μάτην των Διαμαρτυρομένων τινε; ανατρέψαι θέλουσι την από τοσοούτων αιώνων και συγγροφών μεμαρτυρημένη ταύτην παράδοσιν. Αυτη μένει έμπεδος και ακλόνητος, και ουδέ καν το ελάχιστον διασεισεται εκ τής αυτών προτεινομένης ένστάσεως. Ποία δε και ή αυτών ένστασις; Ο Χριστός, λέγουσι, πρό 25 ήμερών τής Μεταμορφώσεως εύρίσκειτο έν τοίς κώμαις Καισαρείας τής Φιλίππου (Μαρκ. κ'. 27.) εκεί λοιπόν πλυσίον πολύ πιθανόν ότι έγένετο ή Μεταμόρφωσις, και ουχι έν τώ Θάβωριώ όρει, τοσοούτω μακράν κεμένη τής Καισαρείας. Αλλά πόθεν δθλον έτι ή Χριστός έν τώ διαστήματι εκείνω των 25 ήμερών ου μετέβη εκ των όριών τής Καισαρείας, άλλ' έμεινεν εκεί μέχρι τής Μεταμορφώσεως; Η απόστασις του Θάβωριου όρους εκ τής Καισαρείας τής Φιλίππου έστι τοσαύτη, όστις εύ κάθως και άπόνως μεταβιβάνει τις εκ του ένός εις τό άλλο μέρος εις 25 ήμέρας. Πόθεν λοιπόν δθλον ότι εκεί μάλλον έγένετο και ουχι ένταύθα, έν τώ ύπέρ τής ήμετέρας γνώμης μαρτυρούσιν έν ένί στόματι άπαντες οι έκκλησιαστικοί συγγραφείς; Αλλά τοιαύται γελοία ένστάσεις κατά τληκούτου περιφανούς κύρους τής αρχαιότητός εισιν αυτεξέλιγκτοι και ουδ' αντιρρήσεως άξιαι.

Γραικών πατέρων κατοικουμένου. Ταύτην την μονήν άναφέρει και ή Βιλλιβάλδος έν τώ όδοπορικώ αυτου, περιγρηθείς τους άγιους τόπους κατά τόν όγδοον αιδών.

Ότε δε δίκην ακρίδος επέπεσο κατά τής άγιας γής τα άγρια σμήνη των Σιαυροφόρων, κατασχόντες εί Λατίνοι και τό άγιον Τύρο όρος, άνήγειραν και αυτοί έν ίδιον Μοναστήριον' έθεν ή Φωκάς δύο Μοναστήρια ιστορεί, τό έν των Όρθοδόξων, και τό έτερον των Λατίνων. «Είσι δε κατά την αυτου κορυφήν Μοναί δύο, ύψ' 2; έν αλλογλώττω ύψηφ χριστιανοί όμότεροποι τό θετον εξευμενίζουσι. Και καθ ήν μεν ή σωτήριος γέγονε Μεταμόρφωσις του Χριστου, Αστίνων μοναχών ύπάρχει πληθύς' έν δε τή άριστορα οι καθ' ήμας Ναζιραιτοι τον Ιερών εκείνον χώρον άγιαζόμενοι άγιαζουσιν.» Αλλά μετά και άλλας καταστροφας και περιπετειάς τα Μοναστήρια ταυτα και αι έκκλησίαι άρδην κατασκάφησαν υπό του Σουλτάνου Βεζάρς έν έτει 1263, και μετεβλήθησαν εις άμόρφους και έχκαταλείμενους σωρούς έρείπιων, οιόι όρώνται τήν ήμερον.

Απασα σχεδόν ή κορυφή του όρους τούτου έστι πλήρης κατασκευών τειχών, έρειπωμένων οικοδομών, τόξων, τάφων, ύπογειών, λάκων κτλ, άπερ άναμιξ και φύσθην κεινται συγκεχωσμένα και τή δε καλύτε παρρησιμέναι. Έν δε τοίς σωζόμενοις λακκοίς διατηρείται καθαρώτατον τό έν καιρώ χειμώνος συναγόμενον όμβριον ύδωρ, εξ ου πίνοντες εύφρίζονται οι εκ τής άνοθσεως κεκοικαότες. Εύρίσκειται δε επί τής κορυφής; και έν θυσιαστήριον των Όρθοδόξων, έφ' ου επιτελείται ή υεία μυστηριώγια κατά παν έτος εκ τής ήμέρας τής θείας Μεταμορφώσεως υπό Ιερέων, επί τήσδε έχομένων εκ Ναζαρέτ. Αναβάνει δε έν τή ήμέρα ταύτη και πληθύς άλλο εύλαβών έντοπίων Χριστιανών, οιτινες γηθοσύνως πανηγυρίζαντες, επιστρέφουσι την έσπέραν εις Ναζαρέτ. Την αυτην έσπέραν επιτελούσι και οι Λατίνοι ανά παν έτος, έν ίδίω αυτώ θυσιαστήριώ Ιερουργούντες.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Apate bimaculatus olv, ήτοι Απάται δίσηλαι; είναι τό άρτι ανακλυφθέν έν τή επαρχία Ηολίας και μέσον του Δημόργου Κολλωνίδων άποσταλέν εις τή Γουργενίον των Έσωτερικών νέον Κολιόπτειρον ένός πεοίπου εκατοστού μέτρον εκ τής οικογενείας των Ξυλοφάγων σώματος κυλινδροειδούς, κεφαλή; σφαιρικής και μεγάλης, φέρον έκτέρωθεν ανά μίαν κελίδα λευκόφακιν και διατρυπών άνηλεώς; τας άπολυτάς και τας κεφαλάς τής άμπέλου παρά την άνω συνήθως βάσι των επ' αυτών έξερχομένων βλαστών χωρούν προς την έντριώνην, και κατατρόγων αυτην και τό περίξ εύλον, και κατασκευάζον αυτω πρόον έχοντα συνήθως μιν εύθύν, ένίοτε δε σκολιόν. Ο παρά την παρ' αυτου σχηματισθεισαν όπην βλαστας συνήθως άποξηραίνεται.

Αί συμβουλαί αυτου περιορίζονται εις τας καχεκτικας και όλιγοχόμεους άμπέλους, άλλως ή έκροή του ά-

φθόνου γουού ή τή κατέπιγε, καλόν και φρόνημον είναι ει προσδληθείσαι και άτοκοπόμεναι κλημκίδες; να εξάγονται πάραυτα εκ του άμπέλου και καίωνται συγκαταστρεφόμενων και αυτών.

(Εφ. Αθην. Τηλ.)

— Έν τώ περι κοινοβουλευτικής εύγλωττίας γνωστώ αυτου συγγράμματι ή ψευδώνυμος Τιμων διδει τού; εξής; περι συντομίας του λόγου διορισμός εις τού; ήττορας τής πατρίδος του.

Αν ή χαρακτηρ του Έθνους ήναι ευερέθιστος και εύκίνητος, ως ή των μετμεβρινών λαών, άκεί να ήίξη τις αυτου; μόνον, ίνα πιστεύσασιν έχυτου; πληγώνέντα; Οι μακροί λόγοι επιφέρουσι άναίν, όταν δε ή άκροόμενος άνάτε καταλείπη την θέσιν του και άναχωρεί άν δε δεν δύναται να άνωχρήση μένει και συνδιαλέγεται, άν δε δεν δύναται να πράξη τούτο άποκοιυαται.

— Η βιβλιοθήκη τής Έλληνικής Βουλής του Βασιλείου ήμών κατά την μαρτυσίαν του βουλευτου Φιλίμων; έχει ως έγγυστα όδηγήκοντα χιλιάδας Τόμων.

— Ο ρώσος φιλόλογος Γεωργέβιχ διά του έν Οδυσσώ γάλλου Προξένου απέστειλεν προς την γαλλικην Ακαδημίαν των Επιστροφών ύπόμνημα περιέχον τό κείμενον μικρού ελληνικού ψήφισματος, άρτι άνευρεθέντος επί των έρείπιων της κλαίαι Χέσσεως παρά την Σδασταούπολιν ή έγένετο ύπερ του Διοφάντου ένός των Στρατηγών οιτινες συνέδραμον Μηθιδιάτην τον Εύπατορα, όπως επεκτείνη την όρχην αυτου επί των Σκυθών τής Ταυρικης, Χερσονήσου, και των γειτόνων χωρών.

— Κατά τον Ιατρών Κ. Ι. Ζίφον ή διανοητική άνάπτυσις έξαρτάται εκ του έχκεφάλου, όπως κατά μέσον όρον ή των γυναικών ζυγίζει 100 γραμμάρια όλιγώτερον εκείνου του άνδρος, διαφορά άποδοτική κατ' αυτον ουχι εις την φύσιν, αλλά εις την αδράνειαν έν ή ή άνη; άπ' αιώνων καταδικασιν αυτην.

— Έν Παλαιο τήν ανεκαλίφθη άγαλμα Διός όπερ έκομισθη ήδη εις Κωνσταντινούπολιν. (Τηλ.)

— Έν Ρόδη ανεκαλίφθη αρχαιον ύπόγειον ύδραγωγίον 4,000 μέτρων. Του όποιου ήρξάτο και ή εκκαθάρισις. (Τηλ.)

— Ανεκαλίφθη έν Σάμω άξιόλογον αρχαιον μωσαϊκόν, έχων επτά μεν πήχειν πλάτος, πέντε δε μήκος, άπαρτιζόμενον δε εκ πετραδίω λευκού και μελάνου χρώματος, περισταπόντων διαφορα ζωα.

— Εκ τής διατριβής; του Κ. Ξ Ακνήδερος περι τής φοβερής άσθενείας τής τριχινώσεως μανήναμεν ότι άνεφάνη έσχάτως μετ' επιτάσεως έν Παρισίσις, μεταδοθείσα εξ Αμερικης. Έν μιφ ήμέρα συνελέγησαν 58 000 χιλιογράμμων χοιρίων κρεάτων, τας όποια ήφανίσθησαν, ένταφασθέντα εις βαθυτάτους λάκκους. Έκ τής άσθενείας ταύτης απέθανον έν διαστήματι 12—13 έτών έν τή ήγεμονία του Μεκλεμβούργου πλείονες των 60 000 ανθρώπων. Έν τέλει ή Κ. Ανδέρρερ συνίσταται; κατοίκους τής Έλλάδος να άποφύγασιν την βρωσιν χοιρίων κρεάτων εκ του έζωτερικού εισαγομένων, έφελκων επί τούτου και την προσοχήν ως ήμεις σήμερον των άρμυδιών άρχών, άφ' ου και κατά την Στυάν ή άσθένεια αυτη ήδη ένέσπευεν

και εις τούς χοίρους τής Πρωτεύουσής ήμών ως ή χέλαζα έτέρα φοβερή αυτών άσθένεια.

(Εκ τής Έφ Τηλ.)

— Δι' έγγράφου των οι Πόξενοι των Μεγάλων Δυνάμεων διατράνωσαν και αυθις ότι άκμαία διατηρείται ή πανώλη έν Βαγδάτ μετ' επιτάσεως εις τας περίξ.

— Το Πληρμελειοδειον Αθηνών έκήρυξεν ένοχον αίρέσεως τον Μικράκην και τό έπέβαλε διετή φυλάκισιν, και πληρωμήν δικαστικών έξόδων, διέταξε δε τήν διαλύσιν του συλλόγου και την κατασχέσιν άπάντων των έγγράφων αυτου.

— Ο Έλληνικός ήμών Στρατός πρό όλιγων ήμερών ήρξάτο κινούμενος εξ όρων των μερών, και μετ' ου πολυ ή εύσειθ όλος παρά την μεθόριον γραμμην, άντικαθίστην αυτον εις την φρούρσιν ή χωροφυλακή ήν θεωρούμεν άνεπαρκή διά την νήσον μας ήτις απαιτεί άρκετην στρατιωτικην δύναμιν διά πολλού; και διαφόρους λόγους. . . .

— Πρό τινων ήμερών, καθ' ή άναγγέλλει ή Έφημερίς των Παρισίων, έδόθη έν τή επαύλει του κυρίου Γαρβέττα, ύπό γυναικός, ήτις ως αυτη έβεβαίου ήτο θεάπαίνα απέκρυψεν όμως τό όνημα των κυρίων αυτης, τετραγώνως κρυφιστάτη πυξίς. Το πράγμα έφάνη ύποπτον τώ Γαρβέττα και διέταξε να άνοιχθή ή πυξίς μετά πολλής προσοχής. Εύρήθη δ' έν αυτη και δευτερον πυξιδιον, περιέχον τας επόμενα πράγματα, έν μικρω σχήματι. Έν έγχειδίον, έν πιστόλιον μίαν λαμπτόμον και φαλίδιον φέρον την επιγραφην «Γδροκουακίην δξδ' ύπήξε δ' έν τώ πυξιδίω και δελτάριον, έφ' ου ήσαν γεγραμμένα ταυτα: πρό του έχομένου τρυγητου ή κάμη; γνωρισίαν με έν οινωδηποτε των πραγμάτων τούτων! Ο Γαρβέττα; έπεμψε την πυξίδα μετά των περιεχομένων εις τού Δευθυντην τής Αστυνομίας, όπως ένεργηθώσιν άνακρίσεις.

— Κατά τινε άλληλογραφίαν τής Παλιγγενείας; εκ Κωνσταντινουπόλεως, ή οικουμενικός Πατριάρχης ήρξάτο σκεπτόμενος περι τής άρσεως του σχίσματος και μελετών διάφορα σχέδια, δι' ών δύναται να επιτευχθή ή σκοπός αυτος.

— Είς την επιτροπήν ύπερ των έν Χίφ παθόντων τή άνακτηρικόν τμήσιον έπεμψε δρχμάς 120 συνδρομήν τής Α. Μ. τής Βασιλίσσης.

Έφ. (Αθήναις.)

— Έν Αλεξανδρεία κατά την ήμεραν του Πάσχα γενομένης συμπλοκής; μεταξύ Ιταλών και Αιγυπτίων χωροφυλάκων έφρονέθησαν τρεις Ιταλοί και έπληγώθησαν τέσσαρες, εκ δε των Αιγυπτίων χωροφυλάκων εύρέθησαν σπρις φονευμένοι. Οι χωροφύλακες έσχισαν και καταπάτησαν την Ιταλικην σημαίαν. Την συμπλοκήν ταύτην, διαρκέσαν περι την ώραν, κατώρρωσε να διαλύσθ ή Ιταλής ύποπρόξενος, μεταβάς αυτοπροσώπως επί του τόπου. (Τηλ. Αθην.)

ΟΙ ΚΑΚΟΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ

Έν από τας ευφρόστερα και άπερισκεπτότερα Έθνη του Κόσμου βεβαίως είμεθα και ήμεις οι Έλληνες, οιτινε ένεκα τής άπερισκεψίας ήμών υποπίπτουμεν αυ-

χνάκις εις τὰ αὐτὰ λάθη, χωρὶς οὔτε κἀν νὰ τὸ ἀναννοηθῶμεν, ὡς αὐτὸ τοῦτο ἐν μέρει ἐπισφραγίζεται σήμερον καὶ ἐκ τοῦ, παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, προταθέντος καὶ παρὰ τῆς Βουλῆς παραδεχθέντος, περὶ παραδοχῆς ξένων ἀξιοματικῶν νομοσχεδίου, δι' οὗ ἀδίκως καὶ δωρεάν προσβάλλεται τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνικοῦ ἡμῶν στρατοῦ, διὰ τῆς κατατάξεως ἐν αὐτῷ ξένων, ὅπως δι' αὐτῶν ὑποσθῆναι κατόπιν ἐκ δευτέρου ἐπὶ καὶ σήμερον ὅλα ἐκεῖνα τὰ κακὰ . . . καὶ ὅλας ἐκεῖνας τὰς ἀναξίους περιφρονησεις. . . ἃς, ὁμολογουμένως ὑπέστημεν ἐπὶ τοῦ ἐκθρονισθέντος καὶ ἐξωσθέντος βασιλέως Ὁθωνος τοῦ Α' παρὰ τῶν παρ' αὐτοῦ κομισθέντων καὶ παρ' ἡμῶν τρεφθέντων Βαυαρῶν, δι' οὗς ἐχρησάθη μία ἀλλαγὴ βασιλείας ὅπως ἀπαλλαγθῶμεν τῆς δυσφορήτου τυραννικῆς κυριαρχίας καὶ τῆς λέπρας αὐτῶν.

Ἄλλ' ὅταν, ἀτυχῶς, οἱ ἐν τοῖς πράγμασι πολιτικοὶ σκέπτονται ἐπιπολαιῶς καὶ δὲν λαμβάνουσι ὡς ὑπογραμμῶν τῶν πράξεων τῶν τὸ παρελθόν, ἀενάως ὑποπίπτουσι εἰς τὰ αὐτὰ ἀούγνωστα λάθη, καὶ τοι μείζονα ἀκόμη θὰ πράττωσι αἰωνίως, ὡς εἰρήσθω ἐν παρόνθῳ, ἐν παραπληρῶ περιπτώσει τὰ ἀλλόκοτα καὶ ὑποπτα πρὸ ἡμερῶν μετὰ τῶν ἀνεπιστορεπτι δικασθέντων καὶ ἀπελθόντων τετελεσμένων ἔθνικῶν γεγονότων τῆς ἐξώσεως τοῦ βασιλέως Ὁθωνος Κροκοδιλιακὰ ἀνάμυστα δάκρυα τῆς Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος «Στοῖα» παραστάσεις, διὰ τῆς πρὸς τὸν αἰῶνον Βρετίν, τοῦ Φιλίππου Ἰωάννου, ἐπιστολῆς, αὐτὸν, ὡς νέον Ζακχαρίαν, ὑποστήθετα ἀδίκως παρὰ τῶν ἀχρηστων Ἑλλήνων, οὐδὲν ἄλλο ἐπιμαρτυροῦντα ἢ τὴν πρόθεσιν πρὸς ἀνωφελεῖ ἐστιγματισμὸν σήμερον τῶν ἐργασιῶν τῆς Οικτωβριανῆς μεταπολιτεύσεως, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ «οὐκ οἶδας τί ποιῶσι . . .» καὶ μὲ τὸ «Ἕλληνες εἰσὶν ἀεὶποτε παῖδες . . .» διότι ἡ εἰλεψὶς ἀξιοματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν ὄφειλεν νὰ ἀναπληρωθῆ, ὡς ὀρθότατα ὑπέβαλεν εἰς τὴν βουλὴν ὁ κ. Τρικούπης, ἐκ τῶν ἐγγωρίων ὑποδεστέρων στρατιωτικῶν Ἑλλήνων, μορφῶντες, ἐπὶ τούτου, αὐτοῦς ἐγκαίρως δι' ἰδιαιτέρας ἀσκήσεως. Διότι ἡ ἐκθρόνισις καὶ ἐξώσις τοῦ βασιλέως Ὁθωνος, μετὰ τὴν πραγματοποιηθεῖσαν, θεῖα συνάσει καὶ ἐλευθέρῳ ἀνεπηρεάστῳ Ἐθνικῇ θελήσει, ἀδιάρρηκτον, εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Ἐθνικὴν ἔνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τοῦ βασιλείου ἡμῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ λαοποθήτου βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Α' μετ' οἰκογενείας, διαδόχου καὶ τέκνων ὁμοθησκῶν καὶ μετὰ τοῦ κεκτηθέντος ἀπαραμίλλου ἐλευθεροτάτου ἡμῶν Συντάγματος ὃ εἶναι ἡ ἀγκυρὰ καὶ ἡ βᾶσις τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ, ἔπαυσε πλέον διὰ παντὸς νὰ ἦναι ἀντικείμενον σκέψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ μωρὸς καὶ ἀνόητος ὁ τέκτων ἐκεῖνος ὅστις ἀφοῦ, οἰκείᾳ καὶ ἐλευθερᾷ βουλήσει, ἀπέβαλεν μετὰ σκέψεως, ἐν ὧρα οἰκοδομῆς, θεμέλιον λίθον, νὰ ὀδύρεται κατόπιν, εἰς τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ.

Οἱ Κύπριοι γνωρίζοντες ἐκ τοῦ πλησίον καὶ ἀηδιάσαντες ὡς ἡμεῖς τὸ ἀγέρωχον καὶ ἐξευτελεστικὸν τῶν

ἄγγλων ἐξουσιαστῶν τῶν καὶ μὴ καταδεχομένων νὰ γείνωσι τὰ ἀνδράποδα τῆς ἀγγλικῆς πατάτας καὶ τῆς ἀγγλικῆς λίρας, μιμούμενοι τὸ γεννητὸν καὶ ἀφελὸς κερδὸς πατριωτικὸν παράδειγμα ἡμῶν τῶν ὑφιλοφρόνων ἑλληνικωτάτων Ἑπτανησίων, μία φωνῆ ὡς εἰς ἄνθρωπος οὐδὲν ἄλλο ἀπαιτοῦσιν, οὐδὲν ἄλλο θέλουσι παρὰ τῶν ἐναντίων τῆς θελήσεώς των προστατευόντων αὐτοῦ, ἄγγλων ἢ τὴν ταχεῖαν ἔνωσιν αὐτῶν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Βασιλείου, εἰς ὃ τοῦς καλεῖ καὶ συνοδεύει ὡς ἡμᾶς δι' ἀρρήκτων ἔθνικῶν δεσμῶν τὸ ὁμόφυλον, τὸ ὁμόγλωσσον, τὸ ὁμόθητικόν καὶ τὰ κοινὰ ἔθνικὰ παθήματα καὶ ἐλπίδι. Διὸ καὶ ἐκ μέσης καρδίας τοῖς ἐπευχόμεθα τὴν ταχεῖαν ἐκπλήρωσιν τῶν δικαίων καὶ νομίμων ἔθνικῶν αὐτῶν πόθων, ὅπως τέλος δυνήθωσι καὶ αὐτοὶ νὰ ἀπολαύσωσι ὡς ἡμεῖς τὴν ἔθνικὴν ἀποκατάστασιν των καὶ τὰ ἀνεκτίμητα ἐπιζήλα εὐεργετήματα τῆς ἔθνικῆς ἐλευθερίας, ἅτινα οὐδέποτε δύνανται νὰ τὰ ἀπολαύσωσι ὑπὸ τὸν ξένον ζυγὸν καὶ προστασίαν, διακυρούμενοι καὶ ὑποδαιουμένοι ἐξ αὐτοῦ εἰς παιδαριώδη κόματα καὶ φαιρίαις, ἵνα τὸν ἔχωσι ἀσφαλῶς χειροποδῶρα δεδεμένον εἰς τοὺς βράχους τῆς ἐξουσίας των. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἐκφράζομεν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην εἰς ἅπαντα τὰ εὐγενῆ φιλελεύθερα μέλη τοῦ Reform Club of London τα ψεφίσαντα κατ' αὐτῶν τὴν μετ' ἡμῶν ἔνωσιν τῆς Κύπρου.

Πρὸς τὸ Reform Club «London»

«Ἑλληνικὸς πλῆθυσμὸς διεμερίσματος Ἀμμοχώστου ἐκφράζει βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην εἰς ἅπαντα τὰ εὐγενῆ μέλη τὰ ἀποφανθέντα ὑπὲρ προστασίας Κύπρου εἰς Ἑλλάδα Πέποιθε δὲ ὅτι ἡ ἔντιμος χορεία Φιλελευθέρων πριεζάρχοντος τοῦ κλεινοῦ Πρωθυπουργοῦ, θὰ ἐκπλήρωσιν δικαίαις πόθους Κυπρίων ἀποδίδουσα πολυπαθῆ θυγατέρα εἰς περιπόθητον Μητέρα.»
(ὑπογ) ὁ Δήμαρχος Ἀμμοχώστου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἴνα καταστήσωμεν ὅσον ἔνεστι τερπνοτέραν τὴν ὕλην τοῦ Περιοδικοῦ τούτου, δημοσιεύομεν ἀπὸ τοῦ 13ου Τεύχους αὐτοῦ ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει τὸ ὠραῖον μυθιστόρημα τοῦ διασήμου Ἰουλίου Βέρνε ὃ καὶ ἤρατο ἀληθῆ θρίαμβον ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ, καὶ δραματοποιήθην πρὸ μικροῦ ἐν Παρισίοις, ὅπως καὶ ἀπὸ σκηνης συγκινήθη διὰ τῶν τραγικῶν αὐτοῦ σκηνῶν, ὑπὸ τὸ ὄνομα ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΡΟΓΚΩΦ.

Τυπογραφεῖον ὁ «ΚΑΔΜΟΣ»

